

Núm. de Protocol: 1000062/2016
Núm. de Rotlle: TSJA-0000062/2018

SENTÈNCIA 100-2018

PARTS:

Apel·lant: Sr. C.H.M.C.

Representant: Ídem

Advocat: Sra. J.O.O

Apel·lat: CASS

Representant: Sra. C. M.S.

Advocat: Sr. À.M.E.

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: M. I. Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA

Magistrats: M. I. Sr. Bernard PLAGNET
M. I. Sra. Elsa PUIG MUÑOZ

Andorra la Vella, dinou d'octubre de dos mil divuit.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número 1000062/2016.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA**, el qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

1.- La sentència del Tribunal Unipersonal del Batlle, Secció Administrativa, ha desestimat la demanda interposada pel Sr. C.H.M.C. contra la Caixa Andorrana de Seguretat Social, i ha declarat que resulten ajustades a dret les resolucions d'aquest organisme de 9 de febrer i 25 d'abril de 2016, en virtut de les quals es va atorgar a l'interessat una pensió

d'invalidesa per accident de treball amb un grau de menyscabament del 22,6%.

2.- L'agent ha interposat recurs d'apel·lació contra la referida sentència de la Batllia, el qual es fonamenta en les següents al·legacions:

a) Les seqüeles que pateix l'assegurat s'han de valorar en un 49%, com resulta dels informes elaborats per la Dra. S. o, almenys, en un 39%, com va apreciar la Batllia en un judici civil seguit en relació amb el mateix accident laboral.

b) S'han de tenir en compte les lesions que pateix al nivell del canell esquerre, que l'informe pericial no ha valorat.

c) En tot cas, s'hauria d'haver estimat parcialment la demanda, ja que la pròpia sentència afirma que accepta el percentatge d'incapacitat del 34% que resulta del dictamen pericial, quan la CASS només va admetre un 22,6%.

3.- La representació de la Caixa Andorrana de Seguretat Social contesta el recurs de la part agent en base a les següents consideracions:

a) No va poder apel·lar la sentència de la Batllia, ja que aquesta era desestimatòria de la demanda, però en realitat s'accepta una IPP superior a la que van reconèixer les resolucions impugnades. En conseqüència, hauria de tenir l'oportunitat d'interposar recurs, ja que la sentència li és, en realitat, desfavorable.

b) No s'han de valorar les seqüeles que presenta l'interessat al canell esquerre, ja que aquestes ja s'han tingut en compte en valorar la neuropatia compressiva.

c) Aquesta neuropatia està sobrevalorada en l'informe pericial i resulta més adient el percentatge del 10% que va admetre la CASS.

d) Cal aplicar la regla de Balthazard, segons el barem de la UCNSS.

4.- En haver estat acordada la substitució de la vista oral pel tràmit de conclusions, les parts van presentar els escrits corresponents, en els quals van reproduir substancialment les al·legacions que anteriorment havien formulat.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- De forma prèvia a l'examen de les qüestions de fons que es plantegen en aquest recurs, s'ha d'abordar la problemàtica derivada del fet que la part dispositiva de la sentència apel·lada no es correspon amb els seus fonaments jurídics.

En efecte, els raonaments de la sentència condueixen clarament a la conclusió de que s'ha de reconèixer a l'agent una incapacitat del 34%, en base al resultat de la prova pericial practicada en les actuacions. Ara bé, com que les resolucions administratives impugnades només admetien un 22,6%, és evident que la sentència estima de forma parcial les pretensions de l'assegurad, encara que la part dispositiva afirmi que es desestima la demanda íntegrament.

Es tracta, lògicament, d'una simple errada material que pot ser esmenada en qualsevol moment, com admet l'article 111 de la Llei de la jurisdicció administrativa i fiscal. Ara bé, aquest error ha pogut induir a la CASS a consentir la sentència, en entendre que li era totalment favorable. En conseqüència, per tal d'evitar qualsevol tipus d'inddefensió, així com el retard que resultaria d'una eventual retroacció de les actuacions, s'hauran d'examinar en aquesta instància les discrepàncies que manifesta la demandada respecte de la sentència apel·lada, i adoptar així una decisió definitiva.

Tercer.- Quant al fons, el resultat de la prova pericial practicada en les actuacions posa de relleu que l'agent, com a conseqüència de l'accident laboral que va patir el 15 de desembre de 2014, presenta una limitació de la mobilitat del polze esquerre amb dolor, en posició funcional, tractant-se de la seva mà dominant, que es valora en un 14%. D'altra banda, s'aprecia una neuropatia compressiva distal del nervi cubital de la mà esquerra, que només afecta aquesta mà, però no l'avantbraç ni el colze, que es considera com una neuritis perifèrica persistent, valorada en un 20%, ja que afecta la mà dominant.

D'altra banda, en el complement de la prova pericial es ratifica que la limitació del canell esquerre no es tracta d'una limitació funcional, sinó d'una conseqüència dolorosa de la neuropatia compressiva distal que s'acaba d'esmentar, que ja està inclosa en aquell mateix paràgraf i no pot ser valorada novament.

Com ha declarat aquesta Sala de forma reiterada, el fet de que els tribunals no estiguin vinculats pel resultat del dictamen pericial, com diu l'article 47 de la Llei de la Jurisdicció administrativa i fiscal, no suposa que aquest no sigui un element de judici de particular rellevància, singularment quan es tracta d'aplicar coneixements especialitzats propis de la ciència mèdica.

Al mateix temps, també s'ha declarat el caràcter prevalent del dictamen dels perits sobre els informes de les parts, en base al caràcter imparcial i contradictori d'aquest tipus de prova.

En aplicació d'aquests principis de valoració de la prova, s'ha de confirmar la sentència apel·lada, en la mesura en què es fonamenta en les conclusions del dictamen pericial, que resulta prevalent sobre els informes dels facultatius de les parts. D'altra banda, el resultat del procés civil seguit per l'agent contra una companyia d'assegurances resulta aliè a la CASS, que no va tenir cap intervenció en el mateix, i, a més, tampoc consta l'informe pericial que es va emetre en aquell procés, ni si la seva valoració s'ajusta al barem de la UCNSS, per la qual cosa tampoc pot prevaldre sobre

el dictamen practicat en aquest procés, tal com conclou la sentència apel·lada.

En conseqüència, només procedeix estimar parcialment el recurs de la part agent, en la mesura en què s'augmenta el grau d'incapacitat que van reconèixer les resolucions administratives fins a un 34%.

Quart.- Pel que fa a les qüestions que planteja la CASS, s'han de reproduir les mateixes consideracions que s'acaben de fer sobre el caràcter preferent de la prova pericial practicada en el judici, per la qual cosa procedeix confirmar el percentatge del 20% atribuït a la neuropatia compressiva distal del nervi cubital de la mà esquerra, que es correspon amb l'apartat 4.2.5 del barem de la UCNSS, i que té en compte l'afectació de la mà dominant de l'interessat, que és esquerrà.

En segon terme, tampoc es pot aplicar la regla de Balthazard, ja que, com afirma el dictamen pericial (foli 112), l'interessat pateix diverses seqüeles associades a una mateixa unitat funcional, com és la mà esquerra, de manera que procedeix valorar la invalidesa mitjançant l'addició dels percentatges corresponents a cadascuna d'aquelles.

Per tot això, s'han de desestimar els motius d'impugnació que articula la CASS.

Cinquè.- No s'aprecia una especial temeritat ni mala fe que justifiqui la imposició de les costes causades en aquesta instància.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer.- Estimar parcialment el recurs d'apel·lació que interposa el Sr. C.H.M.C. i desestimar el que formula la Caixa Andorrana de la Seguretat Social, ambdós contra la sentència dictada el 18 d'abril de 2018 per la Secció Administrativa de la Batllia, la qual es modifica, en el sentit de que s'anul·len les resolucions impugnades de 9 de febrer i 25 d'abril de 2016 i, en el seu lloc, procedeix reconèixer a l'interessat un percentatge d'invalidesa del 34%.

Segon.- No efectuar un especial pronunciament sobre les costes causades en aquesta instància.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals

amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.